

det flertal, der uden om regeringen i Folketinget siger: Vi er faktisk parate til at ville lovgive, for vi synes ikke, at den her tilstand er acceptabel for helt almindelige mennesker, som skal finde sig i enten at skulle slæbe kilovis af affald væk eller ikke at kunne komme ud af deres hoveddør, fordi den simpelt hen er blokeret af de her bunker af gratisaviser?

Jeg synes egentlig, det er lidt mærkeligt, at ministeren siger, at man vil finde en frivillig løsning, og så derudover også lige pludselig begynder at inddrage ugeaviserne. Jeg hørte f.eks. ikke ministeren sige noget om, at man jo bare kunne lave et klistermærke, hvor der stod »Ja til ugeaviser. Nej til gratisaviser«. Men kunne det så måske ikke være en løsning, ud over at man selvfølgelig sanktionerede samtidig, sådan at det for dem, der faktisk havde fået nej til at måtte uddele de her aviser, får en konsekvens, hvis de gør det alligevel?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Fru Karen Hækkerup får det – jeg ved ikke, om det er bevidst eller ej – til at lyde, som om det her er noget dramatisk, der har stået på i månedsvis.

Jeg gør opmærksom på, at det var i sidste måned, de første gratisaviser kom, og den sidste kom vistnok her for, ja, hvad var det, er det 14 dage siden? Så det er altså et problem, som netop er opstået, det er et problem, vi skal løse, og som jeg gerne vil være med til at løse. Jeg vil bare gerne løse det på den mest hensigtsmæssige og den mindst bureaukratiske måde, og det tilsagn får fru Karen Hækkerup.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Tak til transport- og energiministeren. Så går vi videre med spørgsmål til integrationsministeren, først fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Spm. nr. US 12

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

På baggrund af den nyeste statistik om udlændinge i Danmark har ministeren været meget hurtigt ude med at sige, at den jo viser, at 24-årsreglen virker, og det kan man selvfølgelig diskutere langt og længe, men det interessante er nok ikke, om den virker, men *hvordan* den virker.

I den forbindelse kunne jeg f.eks. godt tænke mig at vide, om de tal, der er kommet, siger noget som helst om de mange mennesker, som tager til udlandet, f.eks. til Sverige, med henblik på at blive gift med den, de nu engang har lyst til at blive gift med. Kan man sige noget som helst om *det* ud fra de her tal?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, det kan man ikke se ud fra de her tal. Men omvendt kan man se, at der er mange flere, der i dag finder sig en ægtefælle her i landet. Det er jo ikke sådan, at de lige pludselig ikke gifter sig. Nej, der er faktisk sket et skift: I stedet for at finde ægtefællen i udlandet finder man nu i langt højere grad ægtefællen her i Danmark. Og jeg vil gerne understrege, at det, jeg har været ude at sige, er, at de stramninger, som regeringen gennemførte i 2002 på familiesammenføringsområdet, inklusive 24-års-reglen, har vist sig at virke.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu var jeg jo så naiv at forestille mig, at ministeren havde et overblik over, hvordan de her regler har virket i forhold til det formål, der hed, at de skulle forebygge tvangsægteskaber, men jeg kan forstå, at det ikke er det, det handler om.

Men jeg bliver nødt til lige at vende tilbage til spørgsmålet, for det er jo interessant, at hvis man ser på statistikken, kan man se, at der jo er en lang række mennesker, som ikke indgår i den her statistik, nemlig de, der, for at kunne gifte sig med den, de har lyst til at gifte sig med, har været tvunget til at tage til udlandet og blive gift. Så i virkeligheden kan man jo sige, at de her tal kun siger noget om en lille gruppe af de her mennesker.

Er det ikke korrekt, at man i virkeligheden på baggrund af de her tal ikke kan sige noget som helst om, hvordan det har virket for mennesker i almindelighed, med hensyn til hvem det er, de gifter sig med, hvor det er, de gifter sig, og hvornår de gifter sig?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, den kan godt sige noget om, hvornår man gifter sig. Og den kan sige det, at der er sket et markant skift, og at det mønster – at man tidligere med indvandrerbaggrund og som efterkommer stadig væk hentede en ægtefælle i hjemlandet – er blevet brudt, og at de personer nu i langt højere grad finder deres ægtefælle i Danmark. I slutningen af 1990'erne og ved indgangen til år 2000 var det familiesammenfø-